

Una instantània i una mirada endavant

written by Pere Grau i Rovira | 11 de gener de 2022

Traducció de l'article en alemany penjat el 5.01 al bloc. Si pot accedir clicant [aquí](#).

En aquest canvi d'any pot ser adient fer una mirada objectiva sobre el conflicte entre Catalunya i Espanya. De part espanyola, i paral·lelament a la brutal repressió ininterrompuda, es fan tots els intents per suggerir un «crepuscle dels déus» de l'independentisme i d'ignorar o de bagatelitzar tant els èxits de l'exili català en les decisions dels tribunals europeus com el ridícul de la justícia espanyola. En aquesta instantània és útil de llegir-ne els detalls en [aquest article d'Axel Schönberger](#).

Com són de boges i mancades de lògica les accions dels alts tribunals espanyols quan són dictades per la seva ideologia ultranacionalista, es pot comprovar en l'expedient obert contra l'historiador català J. L. Alay que n'informa en [aquesta entrevista](#).

Tornem ara a la instantània. Com és la situació actual del conflicte? Què treballa per la futura independència de Catalunya, i què hi treballa en contra?

En contra hi actuen dos factors. El primer, les conseqüències de la brutal repressió jurídica espanyola que han atemorit molts polítics catalans, i que no veuen cap possibilitat de guanyar contra el poder espanyol. I el segon, els efectes de la pandèmia, que impedeix la repetició de les manifestacions amb més d'un milió de participants, i així impedeix també la visibilitat del suport del poble. Les dues coses faciliten la il·lusió espanyola del desinflament de l'independentisme.

Però, què hi treballa a favor? Primer, que una suficient «massa crítica» de la població encara veu la independència com l'únic camí per acabar amb les vexacions i els desavantatges que ara i des de fa molt de temps conformen la política espanyola per Catalunya, tant econòmicament com cultural.

I segon, que precisament en aquest any cauran decisions dels tribunals europeus que no sols farà més llarga la cadena de ridículs espanyols, sinó que poden crear fets, l'abast dels quals és ara impossible de valorar, i que pot posar el govern i la justícia espanyols en una situació impossible. Una és la sentència esperada per la tardor d'aquest any dictant que la immunitat de Carles Puigdemont com a eurodiputat ha de ser també respectada a Espanya de manera absoluta. Això comportaria possiblement la tornada de Puigdemont a Catalunya i la impotència i el caos en aquelles institucions que volen empresonar-lo i deixar que es podreixi. O bé poden seguir la seva rauxa venjativa i obrir un conflicte amb Europa, que no podria fer altra cosa que imposar sancions molt sensibles pel país.

Com a mirada endavant, ens pot servir per al conflicte la coneguda frase de Galileu: «... i malgrat tot, es mou!». Certament, al món hi ha tants problemes greus, que el «petit» conflicte al racó sud-oest d'Europa passa a molts per alt. Però el conflicte és tossut i no es pot solucionar amb repressió i violència, sinó amb mitjans pacífics i democràtics que Espanya fins ara ha rebutjat. A veure quant de temps serà encara possible i quant de temps podrà o voldrà tolerar Europa aquesta gangrena. I d'aquí a un any serem més savis...